

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1143 van 24 mei 2016
in de zaak 1213/0534/A/9/0503

In zake:

1. de heer **Bert DE LEEMANS**
2. mevrouw **Carolien VANDEPLAS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk BERT
kantoor houdende te 9470 Denderleeuw, Lindestraat 162
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 16 april 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 februari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove van 18 december 2012 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9406 Outer (Ninove), Groenstraat 161A met als kadastrale omschrijving afdeling 13, sectie A, nummer 0120F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 april 2014 van de eerste kamer, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Met een beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Met een tussenarrest van 4 april 2016 met nummer RvVb/A/1516/0897 heeft de voorzitter van de negende kamer de heropening van de debatten bevolen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 april 2016 waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen en de verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 6 september 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van de voorgevel van een eengezinswoning.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' in woongebied met landelijk karakter gelegen.

Het perceel is ook binnen de omschrijving van een op 6 juli 2010 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove vergunde verkaveling gelegen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 november 2012 tot en met 15 december 2012, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

De dienst Openbare Werken van de stad Ninove brengt op 21 november 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 18 december 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove weigert op 18 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag omvat de aanpassing van een bouwvergunning van een viergevelwoning gelegen langs een gemeenteweg buiten de dorpskern in de deelgemeente Outer. De omgeving is enerzijds gekenmerkt door open velden en anderzijds door een landelijk woonlint. Links van het project ligt een open kavel waarvoor een bouwaanvraag in opmaak is. Rechts van het project staat een oudere woning met aanhorigheden tot dicht tegen de perceelsgrens. De gevraagde aanpassing gaat over de toegang naar een ondergronds kelderniveau dat als ondergrondse garage moet dienen. Hiervoor wordt de voortuin afgegraven over een hoogte van 1,4m wat visueel resulteert in drie volwaardige bouwlagen

onder de kroonlijst. De kroonlijst komt op meer dan 8m boven het vloerpeil van de garage. De directe en ruimere omgeving is gekenmerkt door maximum twee volwaardige bouwlagen onder de kroonlijst. Een ondergrondse garage zoals hier voorgesteld past niet in deze omgeving en schaadt de goede ruimtelijke ordening.

...

De verzoekende partijen tekenen tegen die beslissing op 16 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 februari 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 26 februari 2013 beslist de verwerende partij op 28 februari 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

...

2.1 De juridische aspecten

Uit de door appellant ingediende stukken blijkt dat het aan de gemeente gerichte afschrift van het beroepschrift een dag eerder verstuurd werd dan dat aan de deputatie.

Dit is niet conform de bepalingen van artikel 4.7.21. §4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

"Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college."

Appellant kan geen bewijs voorleggen van de gelijktijdige verzending aan het college van burgemeester en schepenen, gelet op het verschil in dag van verzending van het beroepschrift aan de deputatie en aan het college van burgemeester en schepenen.

De na het verslag ingediende replieken en de tijdens de hoorzitting geformuleerde argumenten zijn niet van die aard dat zij een afwijkend advies ten opzichte van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar verantwoorden.

2.2 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep als onontvankelijk dient te worden verworpen.

De bestreden beslissing herneemt haar rechtskracht.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

Zoals blijkt uit artikel 4.8.2 VCRO, spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen tot vernietiging van onder meer vergunningsbeslissingen, dat wil zeggen in laatste administratieve aanleg genomen uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen betreffende de afgifte of de weigering van een vergunning. Het beroep bij de Raad is een rechterlijk beroep, geen derde administratieve aanleg.

De Raad is geen orgaan van actief bestuur dat zich in de plaats van de verwerende partij mag stellen om zich opnieuw over de aanvraag van de verzoekende partijen uit te spreken. Hij kan enkel een vergunningsbeslissing wegens objectieve onwettigheid vernietigen. Als de bestreden beslissing wordt vernietigd, wordt de rechtsplicht van de verwerende partij gereactiveerd om zich over het bij haar ingestelde administratief beroep uit te spreken. Het behoort dan ook niet tot de bevoegdheid van de Raad om, als de bestreden beslissing van de verwerende partij zou worden vernietigd, “het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen (...) teniet te doen, en de (...) gevraagde verbouwingswerken aan de voorgevel (...) te willen vergunnen”.

3.

Het nadeel dat de verzoekende partijen door de bestreden beslissing wordt berokkend, bestaat erin dat hun administratief beroep onontvankelijk verklaard werd. Daardoor wordt hen nadeel berokkend, zodat zij over het rechtens vereist belang beschikken om bij de Raad beroep in te stellen. Hun belang reikt niet verder dan dat.

Het gerechtelijk debat blijft dan ook noodzakelijkerwijs beperkt tot de kritiek in het verzoekschrift waaruit kan blijken dat de verwerende partij onrechtmatig het beroep onontvankelijk verklaard heeft.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat hun fundamentele rechten van verdediging, het zorgvuldigheids-, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel geschonden zijn. Zij betogen dat hun advocaat, die op 8 januari 2013 – dus nog vóór het administratief beroep van 16 januari 2013 – zijn tussenkomst heeft gemeld, niet bij de vraag tot regularisatie van het beroepschrift betrokken werd. Alleen de verzoekende partijen kregen een uitnodiging tot regularisatie, niet hun advocaat wiens tussenkomst pas na het verstrijken van de regularisatietermijn van vijftien dagen zou zijn opgemerkt. De verzoekende partijen voeren aan dat de verwerende partij als administratief rechtscollege de regels van het Gerechtelijk Wetboek, en dus ook de tegenspraak in de procedure moet respecteren. Omdat zij dat niet gedaan heeft, is de verwerende partij niet tot een behandeling van de grond van de zaak moeten komen.

De verzoekende partijen vragen dat hun initieel hoger beroep bij de verwerende partij ontvankelijk verklaard zou worden, en dat de Raad, als gevolg van de devolutieve kracht van het hoger beroep, tot een beoordeling van de grond van de zaak zou overgaan. Zij zetten vervolgens hun grieven

tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove van 18 december 2012 uiteen. De verzoekende partijen voeren aan dat die beslissing ten onrechte tot een onverenigbaarheid van hun aanvraag met de goede ruimtelijke ordening besluit en het gelijkheidsbeginsel schendt.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het beroepschrift niet aan de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 4.7.21, §4 VCRO voldeed en dat zij dus in alle redelijkheid heeft geoordeeld dat het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk was. De verzoekende partijen konden niet bewijzen, en bewijzen nu nog niet; dat zij gelijktijdig met het indienen van het beroep een afschrift van het beroepschrift per beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen hebben bezorgd. Uit de door de verzoekende partijen ingediende stukken blijkt integendeel dat het aan het college gerichte afschrift van het beroepschrift een dag eerder verstuurd werd dan de indiening van het beroepschrift zelf bij de verwerende partij.

In de mate dat de verzoekende partijen kritiek uiten op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove, is het beroep volgens de verwerende partij ook onontvankelijk wegens gebrek aan belang en voorwerp. Die kritiek kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Beoordeling door de Raad

1.

Voor zover de verzoekende partijen in het verzoekschrift, onder “grievens tegen de weigering”, het proces maken van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, is hun kritiek om de onder onderdeel IV van dit arrest al uiteengezette redenen onontvankelijk. Enkel wettigheidskritiek die aantoont dat de verwerende partij ten onrechte het administratief beroep onontvankelijk verklaard heeft, kan tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

2.

In het bij de verwerende partij ingediende administratief beroepschrift hebben de verzoekende partijen geen keuze van woonplaats bij hun advocaat gedaan. De verzoekende partijen stellen dan ook ten onrechte dat de verwerende partij de brief van 17 januari 2013, waarin zij ter regularisatie van het beroep werden verzocht om het bewijs van de gelijktijdige verzending van het afschrift aan het college te bezorgen, naar hun adres werd verzonden. Overigens is de verwerende partij, wanneer zij uitspraak over vergunningsaanvragen doet, geen administratief rechtscollege maar een orgaan van actief bestuur op wie de regels van het Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing zijn.

De verzoekende partijen betwisten bovendien de interpretatie als dusdanig niet die de verwerende partij aan artikel 4.7.21, §4 VCRO heeft gegeven, wat toch de essentie van de zaak is. De bestreden beslissing verklaart het administratief beroep onontvankelijk omdat de verzoekende partijen niet bewijzen gelijktijdig met de indiening van het administratief beroepschrift een afschrift daarvan naar het college te hebben verzonden. De verzoekende partijen argumenteren niet dat de verwerende partij daarmee artikel 4.7.21, §4 VCRO onwettig geïnterpreteerd heeft. De Raad onderzoekt dat niet ambtshalve.

Het middel wordt verworpen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, worden ten laste van de verzoekende partijen gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 24 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van
Saartje CALLENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de negende kamer,

Saartje CALLENS

Geert DE WOLF